

เสนาหา อาลัย

“เท่เอยพระจันทร์เพ็ง
ดูปลั่งเปล่งวิมลโฉม
เคลื่อนคล้อยลอยโผยม
นำประโลมละลานใจ..”

หวิววิเวกว่ายพามาโน้นแล้ว
ยะเยียบแผ่วรนวเพลงพลิวไผ่
พระโคมทองท่องพามาไรไร
แก้วกึ่งไกวพ้อรับกับเพลงกลอน

เด่นดวงเดือนเคลื่อนคล้อยลอยลอยล้ำ
ใต้เงาไม้ธารใจได้พักผ่อน
หนุนเมฆฟ้าหมอกระยาด่างเพื่อนนอน
กรรชับพรแนบใจในราตรี

หอมรินรินกลิ่นประคูดุ่ยไกลไกล
กลิ่นดอกไม้ใครหนาวาถึงนี้
หงษ์ชนนรนรวยด้วยปรานี
เจ้าขวัญหรือไรนะไทม่า

พระขวัญเอยขวัญฟ้าช่างน่ารัก
ซึ้งประจักษ์กลอนเท่เสนาหา
โลกบรรเลงเพลงน้อมกล่อมนิทรา
ไทม่าค่าเทียมเท่าเจ้ามาเอง

โอ้วว่าเท่เสนาหามารำคู่
ลมหนาวกรูปร่างพรมคล้ายข่มเหง
ระโอดโอยโหยหามาตามเพลง
ยั้งวังเวงเร่ร้อนแทบรอนลาญ

“..ลมโชยระโรยกลิ่น
หอมกระดินพิมาน
มณฑาพกาภาณูจน์
มาซาบซ่าน ณ ทรวงเย็น

หอมประคูดุ่ยไกลไกล
ครันแลไปก็ไม่เห็น
น้ำค้างพรางกระเซ็น
ยะเยือกเย็นพยอมไพร..”

จบเพลงกล่อมกลอนกานทลงนานแล้ว
ยังแว่วแว่วเสียงหนึ่งซึ้งไกลไกล
สะอื้นออกอ้อนผวาอย่างอาลัย
โถ นะใจไม่ยอมหลุดปลงกับกลอน.

พงศกร สุวรรณเดชา